

บทที่ 1

บทนำ

ค่านิยมของวิทยานิพนธ์/ดุษฎีนิพนธ์

การศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เรียนรู้อย่างอิสระ ตามความสนใจ ความพร้อม และความต้องการในการพัฒนาตนเอง ซึ่งในการเรียนระดับอุดมศึกษานี้ อาจต้องค้นคว้าจากตำรา หนังสือ และสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทต่างๆ เพื่อทำรายงานหรือเอกสารวิชาการ ที่สามารถวัดผลว่านักศึกษาสามารถเรียนรู้ได้มากน้อยระดับใด ด้วยระบบระเบียบวิธีทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งอ้างอิงเกณฑ์การวัดผลการศึกษาของแต่ละสถาบัน การเขียนรายงานหรือเอกสารวิชาการที่เป็น หลักฐานแสดงถึงความรู้ ความสามารถของนักศึกษาก่อนสำเร็จการศึกษามีความสำคัญยิ่ง ซึ่งมี หลักการเขียนที่เหมือนกัน แต่อาจแตกต่างกันในรายละเอียด ขึ้นอยู่กับประเภทของการเขียน และระดับ การศึกษา ที่ใช้กันแพร่หลายในสถาบันทั่วไป ดังคำนิยามต่อไปนี้

วิทยานิพนธ์ (Thesis) หมายถึง งานนิพนธ์ที่เรียบเรียงขึ้นอย่างลึกซึ้งตามหลักสูตร ในสาระ วิชาใดวิชาหนึ่งในระดับปริญญาโท ตามระเบียบวิธีการวิจัย วิทยานิพนธ์เป็นเอกสารบังคับอย่างหนึ่ง ในการจบการศึกษาตามหลักสูตรบัณฑิตศึกษาระดับปริญญาโท

ดุษฎีนิพนธ์ (Dissertation) หมายถึง งานนิพนธ์ระดับปริญญาเอกที่เรียบเรียงขึ้น อย่างลึกซึ้ง ตามระเบียบวิธีการวิจัย มีการเลือกใช้วิธีการวิจัยชั้นสูง สถิติขั้นสูงในการวิเคราะห์ เพื่อให้ได้ผลของบทนิพนธ์สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ดุษฎีนิพนธ์เป็นเอกสาร บังคับในการจบการศึกษาตามหลักสูตรบัณฑิตศึกษาระดับปริญญาเอก

ความสำคัญของวิทยานิพนธ์/ดุษฎีนิพนธ์

1. เป็นหลักฐานสำคัญที่บ่งชี้ความวิริยะอุตสาหะ ความสามารถและความรอบรู้ทางวิชาการ ในสาขาต่าง ๆ ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มีจุดมุ่งหมายที่จะให้ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้ ความสามารถระดับสูงในสาขาวิชาต่าง ๆ เพื่อให้สามารถบุกเบิกแสวงหาความรู้ใหม่ได้อย่างมีอิสระ สร้างสรรค์จรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการได้อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งสามารถวิเคราะห์และแก้ไข ปัญหาตามหลักวิชาการได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ผลงานวิทยานิพนธ์และดุษฎีนิพนธ์จึงเป็นหลักฐาน

สำคัญที่บ่งชี้ความวิริยะ อุตสาหะ ความสามารถและความรอบรู้ทางวิชาการในสาขาต่าง ๆ ของนักศึกษา จนประสบผลสำเร็จดังกล่าว

2. เป็นเงื่อนไขส่วนหนึ่งของการสำเร็จการศึกษา

(1) ข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ว่าด้วยคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาและการจัดระบบการบริหารระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2548 และ (2) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2553

3. เป็นดัชนีบ่งชี้คุณภาพของการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

ลักษณะของวิทยานิพนธ์/คุษฎีนิพนธ์ที่มีคุณภาพ

วิทยานิพนธ์/คุษฎีนิพนธ์ เป็นการนำเสนอผลการศึกษาที่นักศึกษาได้กระทำอย่างต่อเนื่องอย่างเป็นขั้นเป็นตอนมีระเบียบวิธีการวิจัยที่ชัดเจนและเหมาะสม วิทยานิพนธ์/คุษฎีนิพนธ์จึงเป็นงานเขียนที่จะถูกศึกษาหรืออ้างอิงหรือทำการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม โดยผู้ศึกษาหรือผู้วิจัยรุ่นหลังหรือภายหลัง ดังนั้นวิทยานิพนธ์/คุษฎีนิพนธ์ที่ดีจะต้องมีลักษณะดังนี้

1. มีความถูกต้องและเป็นไปได้ในแง่มุมทางวิชาการ
2. การนำเสนอวิทยานิพนธ์/คุษฎีนิพนธ์ อย่างเป็นขั้นตอนและง่ายต่อการทำความเข้าใจ
3. ภาษาที่ใช้จะต้องสละสลวยถูกต้องตามหลักไวยากรณ์
4. มีแง่มุมความคิดของการนำเสนอผลการศึกษาอย่างลึกซึ้ง
5. ส่งเสริมให้มีการศึกษาเพิ่มเติมหรือขยายผลการศึกษาให้ครอบคลุมทุกแง่มุมในภายหลัง

การศึกษา

การนำเสนอวิทยานิพนธ์/คุษฎีนิพนธ์

ส่วนบทนำ/บทที่ 1

เป็นบทแรกของวิทยานิพนธ์/คุษฎีนิพนธ์ เป็นบทที่แสดงความคิดรวบยอดของวิทยานิพนธ์/คุษฎีนิพนธ์ทั้งหมดเอาไว้ เพื่อให้ง่ายต่อการสร้างความเข้าใจของผู้ศึกษา ซึ่งประกอบด้วย

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา
2. วัตถุประสงค์การวิจัย
3. สมมติฐานการวิจัย (ถ้ามี)
4. ขอบเขตของการวิจัย

5. นิยามเชิงปฏิบัติการ/นิยามศัพท์เฉพาะ

6. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

ส่วนเนื้อเรื่อง

ส่วนเนื้อเรื่องของวิทยานิพนธ์/คุษฎีนิพนธ์จะเป็นเนื้อหาส่วนใหญ่ทั้งฉบับ มักจะประกอบด้วย

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย (อาจมีการปรับหัวข้อย่อยได้ตามลักษณะของการวิจัย)

ซึ่งบทที่ 3 อาจมีส่วนประกอบดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล/การดำเนินการทดลอง
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ส่วนท้ายเรื่อง

วิทยานิพนธ์/คุษฎีนิพนธ์ส่วนนี้ เป็นส่วนสำคัญไม่น้อยกว่าส่วนบทนำหรือส่วนเนื้อเรื่อง ทั้งนี้ส่วนท้ายเรื่องจะเป็นส่วนที่บ่งบอกข้อมูล หลักฐาน แหล่งที่มาที่เกิดขึ้นจากการทำวิทยานิพนธ์/คุษฎีนิพนธ์ ดังนั้นบทนี้จึงประกอบด้วย

1. บรรณานุกรม
2. ภาคผนวก
3. ประวัติย่อผู้วิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

กรณีทำงานวิจัยเป็นเชิงคุณภาพ การนำเสนอวิทยานิพนธ์/คุษฎีนิพนธ์อาจมีส่วนประกอบที่แตกต่างไปจากนี้ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความคิดเห็นของคณะกรรมการประจำสาขาวิชานั้นๆ